

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

– Kris Depoortere –

Vrienden, hebt elkaar lief

De sleutelbeelden van de voorbije zondagen waren 'schapen met een Herder' en 'ranken aan de Wijnstok'. Vandaag gaat het over 'vriendschap en liefde'. Zo beschrijft Johannes de verhouding tussen Jezus en de mensen. Er zit een crescendo in: de beelden worden steeds intiemer.

We kijken eerst eens naar de eerste lezing uit het Boek van de Handelingen, het levensverhaal van de jonge Kerk. Petrus is al een belangrijke apostel geworden, een steunpilaar van de Kerk, zo'n tien jaar na Jezus' dood en verrijzenis. Heel veel mensen zijn geboeid door zijn toespraken en ze willen toetreden tot die nieuwe jonge geloofsgemeenschap, 'de Mensen van de Weg' – zo heetten ze aanvankelijk. In Handelingen 10 is Petrus uitgenodigd bij de BR (Bekende Romein) Cornelius. „Petrus, kom je een hapje eten bij mij, met een wijntje van de Taborberg?” En Petrus aanvaardt de uitnodiging. Hoewel, het was niet de gewoonte dat een jood ging eten bij iemand van een ander geloof. Bij de begroeting knielt Cornelius voor Petrus. „Sta op,” zegt Petrus, „je hoeft voor mij niet te knielen! Ik ben ook maar een mens.”

Een oud verhaal doet de ronde. Een joodse rabbi bespreekt met zijn leerlingen een tekst van Jesaja (21, 11): „Wachter, hoe ver is de nacht?” De rabbi vraagt: „Hoe kunnen we vaststellen dat de nacht eindigt en de ochtend begint?” Zegt een leerling: „Als men van verre een hond van een schaap kan onderscheiden.” „Neen”, zegt de rabbi. Een tweede probeert: „De dag breekt aan, als je het verschil ziet tussen een druivelaar en een vijgenboom. Hun jonge bladeren lijken immers goed op elkaar.” „Neen”, zegt de rabbi. En zo gaat het door, tot de rabbi zelf antwoordt: „De dag breekt aan, als je genoeg licht hebt om in het gelaat van een medemens je broer of je zus te herkennen.”

Die ochtend breekt aan, wanneer Cornelius en Petrus elkaar als mensen (h)erkennen, dwars door hun verschillen heen. Het evangelie van vandaag gaat nog net iets verder. Het is een mijmering van Jezus tijdens het Laatste Avondmaal. De woorden 'liefhebben' en 'liefde' komen er acht keer in voor. En dan nog drie keer 'vrienden'. En de dynamiek is steeds dezelfde: De Vader heeft Mij lief. Ik heb jullie lief. Hebt elkaar lief. Een stroom van liefde en vriendschap in een vloeiende beweging. Zegt Jezus: „Ik heb jullie graag gezien, mijn vrienden. En Ik heb mensen graag kunnen zien, omdat Ik er zo zeker van was dat mijn Vader, God, Mij graag zag. Dat gaf me zo'n kracht en zo'n zekerheid, ook in moeilijke momenten. Ik voelde me nooit alleen.” „En,” vervolgt Jezus, „als het toch eens gebeurde dat Ik me verlaten voelde, dan zei Ik het aan mijn Abba, mijn God-Papa: 'Papa, waar ben je? Ik heb het zo moeilijk. Ik ben zo bang. Ik ben ook maar een mens, weet je.' En elke keer weer kwam er antwoord, rust en zekerheid van mijn Vader. Hij zei toen: 'Mijn Jezus, Jij bent mijn welbeminde zoon. Ik laat je niet los.' Daarom moest Ik niet vechten voor mijn eigen brokken. Mijn anker lag stevig vast bij de grote Herder. De Wijngaardenier waakte over Mij. Zo kon Ik mild zijn voor medemensen: 'Och, het zijn ook maar mensen en ze zijn soms zo bang, zo onzeker en dan klauwen ze en bijten, uit angst om zichzelf te verliezen. Of omdat ze veel te weinig gekoesterd werden, op de schoot gepakt, bemind en gesteund en gewaardeerd.'”

„Och, mijn lieve vrienden,” zegt Jezus, „dit is de laatste keer dat we samen eten. Straks zal de oproerpolitie Mij oppakken. Ik hoop dat Ik dan even sterk ervaar dat God van Me houdt. Dat Hij Me vasthoudt wanneer Ik alles verlies, ook mijn leven. De uitspraak van de rechtbank zal waarschijnlijk de doodstraf zijn. Ik heb geen advocaat. Ik hoop dat Ik ook dan nog genoeg kracht krijg om te vergeven en zelfs dan dit te zeggen: 'Mijn lieve God-Vader, vergeef mijn beulen, want het zijn ook maar mensjes en ze weten niet goed wat ze doen.' Het zal een zeer donkere dag zijn voor Mij, morgen, Goede Vrijdag, maar het zal toch licht worden, als Ik ook dan – vooral dan – in het gelaat van de verraders en de beulen een broer of een zus kan herkennen.”

„Dit is mijn enige gebod: Er is een God die Vader is op almachtige wijze. Ik houd van jullie als van mijn broers en zussen. Jullie zijn mijn vrienden. Zet die beweging voort. Houd van elkaar als vrienden. Bemint mensen als vrienden. Sorry, vrienden, hoe kan Ik dit nu een 'gebod' noemen? Het is gewoon mijn Testament.”

17 MEI 2009 – ZESDE PAASZONDAG

EERSTE LEZING

HANDELINGEN DER APOSTELEN 10, 25-26.34-35.44-48

Toen Petrus binnentrad, kwam Cornelius hem tegemoet en eerde hem met een voetval. Maar Petrus deed hem opstaan en zei: „Sta op, ik ben ook maar een mens.”

Petrus nam het woord en sprak: „Nu besef ik pas goed, dat er bij God geen aanzien van personen bestaat, maar dat, uit welk volk ook, ieder die Hem vreest en het goede doet, Hem welgevallig is.”

Terwijl Petrus nog zo aan het spreken was, kwam de heilige Geest plotseling neer op allen die naar de toespraak luisterden. De gelovigen uit de besnijdenis die met Petrus meegekomen waren, stonden verbaasd dat ook over de heidenen de gave van de heilige Geest was uitgestort, want zij hoorden hen talen spreken en God verheerlijken.

Toen zei Petrus: „Kan iemand nog het water weigeren, zodat deze mensen niet gedoopt zouden worden die juist als wij de heilige Geest ontvangen hebben?” En hij beval hen te dopen in de naam van Jezus Christus. Daarop verzochten zij hem nog enige dagen te blijven.

TWEDE LEZING

EERSTE BRIEF VAN JOHANNES 4, 7-10

Vrienden,

Laten wij elkander liefhebben want de liefde komt van God. Iedereen die liefheeft, is een kind van God en kent God. De mens zonder liefde kent God niet want God is liefde. En de liefde die God is, heeft zich onder ons geopenbaard, doordat Hij zijn enige Zoon in de wereld gezonden heeft om ons het leven te brengen. Hierin bestaat de liefde: niet wij hebben God liefgehad maar Hij heeft ons liefgehad, en Hij heeft zijn Zoon gezonden om onze zonden uit te wissen door het offer van zijn leven.

EVANGELIE

JOHANNES 15, 9-17

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen:

„Zoals de Vader Mij heeft liefgehad, zo heb ook Ik u liefgehad. Blijft in mijn liefde. Als gij mijn geboden onderhoudt, zult gij in mijn liefde blijven, gelijk Ik die de geboden van mijn Vader heb onderhouden, in zijn liefde blijf. Dit zeg Ik u opdat mijn vreugde in u moge zijn en uw vreugde volkomen moge worden. Dit is mijn gebod, dat gij elkaar liefhebt zoals Ik u heb liefgehad. Geen groter liefde kan iemand hebben dan deze, dat hij zijn leven geeft voor zijn vrienden.”

„Gij zijt mijn vrienden als gij doet wat Ik u gebied. Ik noem u geen dienaars meer want de dienaar weet niet wat zijn heer doet, maar u heb Ik vrienden genoemd want Ik heb u alles meegedeeld wat Ik van de Vader heb gehoord.”

„Niet gij hebt Mij uitgekozen maar Ik u, en Ik heb u de taak gegeven op tocht te gaan en vruchten voort te brengen die blijvend mogen zijn. Dan zal de Vader u geven al wat gij Hem in mijn Naam vraagt.”

„Dit is mijn gebod, dat gij elkaar liefhebt.”